

[Tyroll.]

meberettigede medlemmer, der direkte har stemt for det mæglingsforslag, der her ligger. Det er jo et usandsynligt lille tal. Det er et meget lille tal, når man vil forsøge at vise, at man har en kraftig opbakning bag dette mæglingsforslag, og vise, at man har en opbakning bag den socialdemokratiske regering, når man forsøger at få det gennemført her i folketinget.

Af 26 forbund, der har stemt ja til mæglingsforslaget, kommer kun 3 op over 50 pct. jastemmer, set i forhold til de stemmeberettigede. Det er dog et ret lille tal. Tager vi et stort forbund som Specialarbejderforbundet, har kun 23,4 pct. af de stemmeberettigede stemt for forslaget. Det kan heller ikke tages til indtægt for en opbakning, en klar opbakning bag det mæglingsforslag, der ligger her. Når man ser på disse tal så kan de ikke ligefrem give baggrund for denne proklamering af, at der er fuld opbakning fra fagbevægelsens medlemmer bag denne indkomstpolitiske løsning.

Heller ikke den samlede stemmedeltagelse på 45,7 pct. vidner om dette. Det vidner nærmere om en opgivende holdning over for det eksisterende overenskomstsysteem. De sidste 20 års overenskomstsituationer har vist et fald i deltagelsen i afstemningerne. De 45,7 pct. er det næstlaveste tal for denne periode, men ligger på samme niveau som de seneste 10 års tal.

Det er erfaringer fra 20 tidligere indgreb, der sidder i fagbevægelsens krop, i fagforeningerne, og bevirker manglende tro på resultater gennem overenskomstforhandlinger. Det system, som socialdemokratiet har været med til at opbygge, indebærer en lang række begrænsninger for en overenskomstkamp. De mere formelle rammer indebærer, at forligsinstitutionen kan foretage sammenkædning ved afstemning om den samlede forligsskitse, og det lægger hindringer i vejen for den enkelte branches kamp. Det bevirker, at f. eks. de grafiske fag, som har forkastet denne mæglingskitse, ikke kan komme ud i en kamp selvstændigt for at få en ordentlig overenskomst. Det er klare begrænsninger, som virker i retning af, at medlemmerne mangler troen på, at der ad denne vej kan opnås noget, og holder sig væk fra afstemningerne.

Desuden skal der, for at et mæglingsforslag forkastes, være 35 pct. af de stemmeberettigede imod. Hvis vi vendte dette krav om og krævede, at der skulle være 35 pct. af de stem-

meberettigede for forslaget, for at en accept af en mæglingskitse kunne siges at være i orden, ja, så ville 11 af de forbund, der har stemt ja, glide ud. De ligger simpelt hen under disse 35 pct. ved afstemningerne.

Dernæst er der afstemningerne ved kompetent forsamling. F. eks. har HK proklameret i nogle stort opsatte reklamer, at de vil bide fra sig, men man kan se, hvordan forbundsledelsen på medlemmernes vegne stemmer ja til real-lønnsfald for en stor gruppe af sine medlemmer. 237.000 har denne gang måttet se deres stemme forvaltet på denne måde. Ikke én af disse stemmer blev en nej-stemme – det ville jo nok være blevet tilfældet, hvis afstemningen var foregået på en anden måde.

Endnu værre bliver det, når vi ser på, hvordan socialdemokraterne i fagtoppen har frasortet arbejdspladsernes krav og i det hele taget har accepteret den udvikling i overenskomstsituationen, som socialdemokratiet har lagt op til, og som toppen af fagbevægelsen i form af Arbejderbevægelsens Erhvervsråd har sagt skal være fremtiden.

Vi ser for os, hvordan der bliver skabt nye organer, en eller anden form for nævn, som får udstukket de overenskomstmæssige rammer af folketinget, og som så skal foretage fordelingen imellem de forskellige faglige områder, der eksisterer. Vi ser, hvordan det rent faktisk er det, der er ved at være tilfældet, hvordan det er sket i forligsinstitutionen, og hvordan regeringen har været indblandet i denne funktion, hvordan det, der er foregået, kun har haft skin af overenskomstforhandlinger.

Wilhelm (VS):

Der har i ordførertalerne her været en del interesse for, hvorvidt augustforliget var overholdt eller ej, og nogle har krævet, at det blev undersøgt. Jeg tror ikke, det er nødvendigt med de store undersøgelser, for det kan konstateres på forhånd, at forliget ikke er overholdt. Lad mig blot nævne et eksempel på et område, hvor forliget ikke er overholdt. Det er bestemmelsen om, at både overenskomstresultaterne og lønglindningen skulle ligge inden for de 2 pct. – en bestemmelse, som blev stadfæstet for dem, der er interesseret, i økonomiministerens svar til os i PØ-udvalget i august på spørgsmål nr. 7. Jeg håber, at jeg med denne oplysning har bidraget til at komme sand i forligsmaskineriet.

Augustforliget er ikke overholdt. Det var